

MIDNATTSPROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

FRAN MARANATAMÖTE I KONSERTHUSET I ÖREBRO

Läs i detta nummer:

ARNE IMSEN: Är det en ny moralsyn? sid. 10

SVEIN NYMO: Dom eller väckelse? sid. 12

ANDERS B. ANDERSSON: Dubbelmoral vad är det? sid. 6

SVEN KARLSSON: Är du en väckelsens bärare? sid. 8

Vittnesbörd m.m.

NR 4

15 – 28 FEBRUARI 1967

PRIS 1:10

Har Du mod?

Det är mänskligt att flyta med strömmen. Det fordras gudomlig kraft att i lydnad mot Gud stå ensam.

Det är naturligt att kompromissa med samvetet och för att vinna en njutning, en fördel, göra det som de allra flesta gör. Det krävs kraft ovanifrån för att kunna offra en njutning eller en fördel på sanningens altare.

"Alla övergävo mig", skrev aposteln *Paulus* i skildringen av sitt första förhör inför Nero, då han hade att svara för, hur han kunde tro och lära i strid med hela den romerska världen. —

Noa

fick ensam bygga arken och ensam — endast åtföljd av sina allra närmaste — gå in i arken. —

Abraham

stod ensam — var ensam i sin vandring inför Gud. Sodomiterna log åt den enfaldige, följde sina köttsliga lustar och blev eldens offer. —

Daniel

hade mod att avsäga sig den kungliga kosten, mod att bedja ensam, mod att bedja, även när han visste, att det skulle kosta hans liv. —

Elia

stod ensam som ett Guds vittne emot en gudlös konung och drottning och ett baals-dyrkande prästerskap. —

Jeremia

profeterade och grät — grät över sitt folks bortvändhet från Gud. Han erfor, vad det var att stå ensam. —

Herren Jesus

visste bättre än någon, vad ensamhet var. Ensam fick han trampa vinpressen.

Och till sina lärjungar, som skulle vandra i hans fotspår, yttrade han: "Voren I av världen, så skulle världen älska sitt eget. Men emedan I icke ären av världen, har jag utkorat eder ur världen, därför hatar världen eder." —

Har du mod att gå ensamhetens väg?

Kan det sägas om dig såsom om Mose: "Med den osynlige för ögonen härdade han ut"? —

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är

ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på närmaste postanstalt genom inbetalning på postgironr 57 16 0 på postens tidningsinbetalningskort, eller genom skriftlig hänvändelse direkt till tidningens exp. Abonnemanget (ej gåvo- och billighetsprenumerationer) gäller tills uppsägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal 7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02, 31 71 35.**

Meddelande om adressförändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag, såsom vittnesbörd om personliga upplevelser, rapporter om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:

DONALD BERGAGÅRD

ERIK G. ERIKSSON och

ANDERS B. ANDERSSON

Arne Imsen:

SVERIGES RADIO-TV

Så heter en här i landet icke alldeles okänd institution. Vår störste distributör av politik, religion, nöjen och kultur med absolut särställning genom sitt monopol i etern.

Konsumenterna — sofistikerade lyssnare och tittare — retas nu och då av företagets förmenta maktmissbruk och godtycke. Opionier mobiliseras till häftig kritik eller kverulans. Styrkedemonstrationerna upplösas vanligen i status quo.

Inbyggd i mastodontens stabila byråkrati finns också en religiös avdelning kallad Radiokyrkan. En enväldig prästman styr programverksamheten.

Nu och då blåser det upp till storm kring radiomenighetens förkunnare och ledare. Exempelvis då en predikant i landets mest åtråvärda predikstol av meningsmotståndare avslöjas som kamouflerad partipolitisk agitator. Eller då dess modiga tjänstemän i internerna eller offentliga medias morskår upp sig till kraffttag mot nazistinfluerade metoder, som kollektor vid andra av monopolets serviceorgan påstås använda mot åldriga män eller religiösa minoriteter. Det är verkligen tillfredsställande för vår moral och demokrati att programmakarna nu och då kastar ett bevakande getöga på varandra. För oss — förföljda — har det sina särskilda poänger att studera dessa sympatyttring-

ar från våra troskusiner vid RADION.

Maranataväckelsen har ju uppmärksamats av Sveriges Radio-TV. Landets troligen yngsta och minsta religiösa minoritet har gång på gång (van)hedrats med nyhetsprogram, seriösa reportage, spex och teater med dolska tendenser. Möjligen har avsikten varit att pina ihjäl oss. Programmakaren från den religiösa sidan kanske har rätt?

I varje fall tycks radions tjänstemän ha ganska besynnerliga umgängesformer. Drabbningen med två snedseglade mötessabotörer i Göteborg — den första konfrontationen med TV:s utsända — är visserligen en isolerad företeelse. *Men hade det varit möjligt i ett annat offentligt möte i ett annat sammanhang?*

Dessa herrar tycktes vara kusligt medvetna om att de befann sig bland rättslösa! Detta hände i *Sverige* och icke i *Liberia*. Som symptom är företeelsen synnerligen intressant.

Aningen har bekräftats vid senare kontakter. Som då TV-pjäsen förbereddes. Regissören var av en eller annan anledning hjärtnupet angelägen ge de angripna en hederlig chans att försvara sig. Ungefär så sas det med andra kraftuttryck i ett sammanträde, som ägde rum i Radiokyrkans förra våren. Pjäsen skulle inramas av två program. Repris av det inspelade

mötet ifrån Viktoriasalen sommaren 1963 samt en direktutsänd debatt. Förslagen var överraskande välvilliga och gjorde mottagaren misstänksam.

För att allt skulle gå planenligt erbjöds den inbjudne manus för studium. Det var sålunda icke vi som kom med dessa djärva förslag. Mig veterligt har varken klagomål eller önskemål framförts. Men hur handlade dessa riderliga kämpar? —

Manuset uteblev! —

Istället skulle filmen förhandsvisas. Även det visade sig vara ansvarslost prat ingen ville stå för.

Reprisen — nerbantad — och debatten skulle emellertid sändas sas det fram till veckorna innan sändningsdagen. Bådaderna trollades bort i sista stadiet. De inblandade informerades icke. Saknade vi manne samarbetsvilja? I en programöversikt annonserade Röster i Radio-TV debatten två veckor innan den skulle sändas.

Det finns ingen anledning snyfta över godtycket. Endast fråga om sådana attityder och fasoner är vedertagna normer i umgänget med försvarslösa.

Hur har radions religiösa sektor behandlat Maranataväckelsen? — *Såsom obefintlig!* —

Där har man valt att tuga ihjäl oss. —

Det kanske är mindre nazist-influerat, men varför denna tyst-
Forts. på sid. 18

TILL HONG KONG

Göta Löfsund är en av de många ungdomar i Maranataväckelsen som länge burit en kallelse att gå ut med evangelium till andra folk. — När detta läses är hon på väg till Kina — till Hongkong, där hon en tid framöver skall vara med i Guds verk. — Kommunistkina är stängt för alla missionärer.

Paragraf 88 i landets konstitution — den s. k. religionsfrihetsparagrafen — är redan satt ur funktion. Rödgardisterna använder också alla upptänkliga medel att hindra de kinesiska kristna att samlas till gudstjänster, som de officiellt ännu skall ha rätt att få hålla. Politiskt sett kan hela landet liknas

vid en minladdning vilken när som helst kan brisera i ett inbördeskrig.

Staden Hongkong är brittisk koloni, men ligger naturligtvis i farozonen. Miljoner flyktingar trängs nu under djupaste armod och fattigdom i denna stad. — Göta Löfsund skall börja sitt arbete på ett barnhem. —

Göta Löfsund vid avresan från Stockholm

Göta Löfsund har på olika sätt förberett sig för uppgiften som väntar. Hon har deltagit i bibelskolor både här hemma och i England, hon har hunnit med att tillbringa år som evangelist på olika platser i Sverige och Finland, hon har arbetat på sjukhus i Stockholm och bedrivit språkstudier utomlands.

ANDERS B. ANDERSSON gjorde henne några frågor före avresan. —

■ Göta, kulturrevolutionen i Kina har fört detta land in i ett helt nytt skede — ingen vet riktigt vad som kommer att hända där den närmaste tiden. Det är ett farligt land du åker till — alldeles säkert kommer du att möta betydande svårigheter. Är det då inte under sådana förhållanden bättre att resa till ett annat land och evangelisera?

— Det är klart att jag kommer att ställas inför svårigheter — men svårigheter har väl Jesu lärjungar alltid fått möta? — Jesus som gav oss missionsbefallningen har ju lovat att själv vara med oss alla dagar. När Han upplåter vem kan då

stänga igen? — Om det övriga Kina är stängt, så kan vi dock ännu i Hongkong nå skaror av kineser som aldrig hört evangelium eller känner namnet Jesus. Vi vet inte heller hur länge vi har dessa möjligheter — jag tror att det är Jesus som vill leda mig dit. —

■ Kristna kinesiska ledare säger också att okunnigheten om kristendomen är allmänt utbredd bland flyktingskarorna i Hongkong. Hur kan man komma till tals med människor som lever i en kompakt okunnighet, när möjligheterna till offentlig evangelisation är så minimala?

— Jag tror att det under alla förhållanden finns en väg till varje människas hjärta — genom den personliga kontakt som kan upprättas i olika sammanhang. Om Kristuslivet fungerar i oss och vi är fyllda av den Helige Ande skall människorna känna att vi har något annat att ge, och ett annat sinne lag än kommunisterna. På så sätt skall vi finna väg till deras hjärtan med vårt budskap. —

■ Låt oss nu lämna tanken på Hongkong för ett ögonblick! — Du har vuxit upp i ett varmt troende hem och därifrån mottagit dina första andliga intryck. Anser du att detta varit en belastning för dig i livet — något som hämmat din självständiga utveckling, de moderna psykologerna vill ju påstå detta om de kristna hemmens påverkan — eller betraktar du det i dag som en förmån?

— Jag anser, och har alltid ansett det vara en stor förmån

att ha fått växa upp i ett levande kristet hem. Där lärde jag mig bedja, där lärde jag mig älska Guds ord, där föddes också kallelsen i mitt hjärta att en gång få bli ett Herrens vittne.

När jag i mycket tidiga år blev frälst och som elvaåring också sedan döpt i vatten, var det helt av egen fri vilja jag valde denna väg. Jag har ju som vuxen haft tillfälle att ändra mig, men jag varken kan eller vill detta. —

Just nu, när jag skall resa så långt bort och utan att riktigt veta vad jag kommer att möta känns det skönt att veta att mina föräldrars förböner följer mig — jag tackar Gud för dem.

■ Allt sedan du för några år sedan kom till Sverige har du varit engagerad i den mycket omdiskuterade andliga rörelse som går under namnet Maranata-väckelsen — hur har du upplevt den? — Säkert har du gjort både positiva och negativa upplevelser?

— Jag skall aldrig glömma mitt första Maranatomöte — det var i Viktoriasalen i Stockholm. Jag hade nyss kommit från Finland och var på flykt undan Herren och Hans kallelse. Det mötet blev en chock för mig. Det var mycket jag inte förstod, jag kände mig obehaglig till mods, och satt där som en syndare, avslöjad av Guds Ande. Glädjen, spontanteten, hänförelsen och trosatmosfären grep mig i alla fall och jag visste att om jag skulle kunna bli ett Herrens vittne måste jag själv få uppleva detta. Det dröjde inte heller länge förrän jag med ande, kropp och

själ var engagerad i denna väckelse...

Jag anser att denna väckelse har ett budskap både till syndare och fromma och jag vill vara med om att föra ut detta budskap. — Beträffande negativa företeelser har det väl existerat sådant i varje väckelse, men verket är ju Herrens och inte vårt. —

■ Vad anser du vara Maranata-väckelsens största behov just nu?

— Maranata-väckelsens största behov är, liksom varje enskild kristens stora behov, att Kristus får taga gestalt i oss, både i vårt gudstjänstliv och vårt vardagsliv. I detta ligger också hemligheten till församlingens upprättelse och världens evangelisering. —

■ Har du ett Guds ord, som du här i avskedets ögonblick vill sända som en hälsning till dina vänner, så vill Midnattsropet gärna förmedla det? —

Göta Löfsund tvekar inte när hon säger: — Det skulle i så fall vara Jesu ord: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt detta andra tillfalla eder."

MISSIONSVÄNNER

som önska deltaga i Göta Lövsunds underhåll kan sända medlen till

Maranataförsamlingens evangelisationskassa
c/o Sture Svärd, Frihetsvägen 38,
JAKOBSBERG,
med angivande av vartill medlen skall användas.

Är DU född på nytt?

"Jesus svarade och sade till honom: 'Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa icke bliver född på nytt, så kan hon icke få se Guds rike'."

Joh. 3: 3.

DUBBELMORAL vad är det ?

av Anders B. Andersson

Dubbelmoral — vi har ofta hört uttrycket i den pågående moraldebatten och vi har också mött det i Midnattsropets spalter. —

Vad är då dubbelmoral egentligen? —

Ja, man kan, med rätta, ge fler svar på den frågan, ty dubbelmoralen uppträder i så varierande former. Några av de rätta svaren följer här.

— — —
Dubbelmoral är, för det första, att *ge sken av att vara något, som man inte är*. Den är de fasadkristnas moral. Dessas som främst vårdar sig om sitt livs *yttre sida*, men är mindre nogräknade med det *inre* livets egenskaper. —

Dubbelmoral är med andra ord, att vara noga med det som syns *inför människorna*, men att glömma bort bönen: "Skapa i mig Gud ett rent hjärta." Ps. 51: 12.

Jesus har själv, med genomträngandet skärpa fällt domen över denna dubbelmoral med orden: "Ve eder, I skriftlärde och fariséer, I skrymtare, som ären lika vitmenade gravar, vilka *utanpå* synas prydliga, men *inuti* äro fulla av de dödas ben och allt slags orenhet! Så synes ock I *utvärtes* för människorna rättfärdiga, men *invärtes* ären I fulla av skrymteri och orättfärdighet. Ve eder . . ." Matt. 23: 27—28.

— — —

Det är också dubbelmoral att *skärpa de moraliska kraven på ett visst område*, men helt eller delvis *bortse från dem på ett annat*. —

Det är alltså dubbelmoral att förfasa sig över och hårt utdöma en del synder och legalisera andra — att klassificera synden. Och givetvis är det ens egna synder och moraliska tillkortakommanden man bagateliserar och söker finna ett för svar för, medan man med djup indignation dömer ut sina medmänniskors svagheter. —

Mest av allt liknar denna dubbelmoralens representanter den man Jesus berättar om, som i en hopplös situation fått, av sin Herre, hela sin skuld efterskänkt, men som strax efter grep och lät kasta i fängelse sin medtjänare, som var skyldig honom hundra silverpenningar. Med all rätt frågar hans Herre då honom: "Borde då icke också du hava förbarmat dig över din medtjänare såsom jag förbarmade mig över dig?" — Matt. 18: 33.

— — —

Ja, dubbelmoral det är att ställa krav *på andra* men *inte på sig själv*.

Dubbelmoral det är att hellre syssla med grandet i sin broders öga än med bjälken i sitt eget. Detta slags moralister

gjorde väl i ett lyssna till Jesu ord: "Du skrymtare, tag *först* ut bjälken ur ditt eget öga; *därefter* må du se till att du kan taga ut grandet ur din broders öga." Matt. 7: 4—5. Börja med dig själv, menar Jesus. Låt kvasten gå utanför din egen dörr innan du sätter i gång med storstädning på andras gård. —

En Herrens profet som skall gå till rätta med folkets moraliska förfall, måste först ha upplevt sin egen synd och ur sin själs djup ropat: "Ve mig, jag förgås, ty jag har oreنا läppar..." — Och det finns ett altare, dit även en Herrens tjänare bör, och får komma, för att mottaga rening. — Berörd av glöden från detta altare skär hans budskap sedan igenom också i andras hjärtan. —

— — —

Dubbelmoral är det också att *proklamera ett*, men själv *praktisera ett annat* likt fariséerna på Jesu tid. "De säga, men *göra icke*", (Matt. 23: 3) sade Jesus om dem.

En kristendom som är prat utan praktik är dubbelmoral. Kristendomen är inte bara läror och dogmer utan *ett sätt att leva* — leva gudfruktigt. "Så är ock tron i sig själv död, om den icke har med sig gärningar", säger Guds ord. Jak. 2: 17. —

Är DU döpt i vatten?

"Den som tror och bliver döpt, han skall bliva frälst; men den som icke tror, han skall bliva fördömd." Mark. 16: 16.

JESUS räddade mitt och min makes liv...

av Iréne Eriksson

Jag är så glad att få tillhöra Jesus — sedan ett år tillbaka har jag tillhört Honom. Jesus kom och räddade mitt och min makes liv. —

Då vi började gå på Maranatomöten i Västerås hade jag aldrig förr besökt ett religiöst möte, så det var något alldeles nytt för mig. Jag blev mycket gripen av dessa möten. Jesus talade i mitt hjärta och manade mig att bli frälst, men jag vågade inte. Det var så mycket som band mig till världen. Dessutom var min man alkoholisk.

Det var så många problem i hemmet så jag tänkte att hos oss kan inte Jesus göra något.

Jag fick dock ingen frid i mitt hjärta — jag gick mest och grät hela dagarna. Och jag förstod att så här kunde jag inte hårdna ut så länge till. Jag visste inte att min man var lika gripen av Gud som jag själv var. Vi vågade inte tala med varandra om dessa saker.

Så kom det stora ögonblicket när vi fick överlämna våra liv i Jesu händer. Vi blev båda frälsta samtidigt. Bara några

veckor efteråt blev vi andedöpta samtidigt och veckan därpå blev vi döpta i vatten. Halleluja!

Jesus är underbar. Han visste att det behövdes en radikal förändring hos oss bägge två.

Sen jag blev frälst har jag fått så många underbara bönesvar och blivit överbevisad om att Hans väg och ett liv med Jesus är ända räddningen för oss människor.

Min man hade kämpat med sitt spritbegär i så många år, och inga människor kunde göra något, men Jesus grep in och befriade honom helt. —

Jag har så mycket att tacka Jesus för, så denna tidning skulle bli fylld med tacksägelse från första till sista sidan om jag skulle räkna upp allt. —

Min vän, du som inte är frälst, men känner att Jesus kallar på dig: dröj inte längre, för du ska veta att Jesus kommer att göra stora saker med dig. Det har jag själv fått erfara. Amen!

*Iréne Eriksson
Västerås*

Västeråssångarna i aktion

Är DU döpt i den helige ande?

"Lämnar icke Jerusalem, utan förbiden där vad Fadern har utlovat, det varom I haven hört av mig.

Ty Johannes döpte med vatten, men få dagar här-
efter skolen I bliva döpta
i helig ande." Apg. 1:4-5.

ÄR DU EN VÄCKELSENS BÄRARE?

av Sven Karlsson

Sven Karlsson

Bördor! —

Kan vi i vår moderna tid tala om något så trivialt som att bära bördor? Hör inte detta hemma i en för länge sedan svunnen tid? —

Finns någon i dag som vill axla en börda och bära den? —

Här finns ju allt slags teknisk utrustning, även på det religiösa området, som gör människan nästan överflödig. Tänk dig in i den moderna religionsundervisningen av i dag: en robot som liturg och en lokal radio som förmedlar predikan till församlingen i kyrkan och prästen kan få ligga hemma i allsköns lugn och ro. Bekvämt, inte sant, inga besvär — framförallt inga bördor.

Nu är Jesus ute och söker *arbetare* till sin vingård.

Att gå in under "bördors ok" *kan* bli nog så provosamt. —

Här gäller att *frivilligt* gå in under trycket av "dagens tunga och hetta". Denna uppgift är till alla delar helt frivillig. Ingen kan tvinga någon att bära bördor. Väl säger Paulus i Rom. 15: 1: "Vi som äro starka äro pliktiga att bära de svagas skröpligheter och att inte leva oss själva till behag." Vidare i Gal. 6: 2: "Bären varandras bördor så uppfyllen I Kristi lag." Bakom dessa uttryck döljer sig säkert en underbar hemlighet, den som Paulus talar om i 2 Kor. 5: 14 där han säger: "Ty Kristi kärlek tvingar oss..." Vi mötas ju ock av uppmaningen i Fil. 2: 5 "Varen så till sinnes som Kristus Jesus var..." Vi äro, säger Paulus i Rom. 12: 5 "lemmar varandra till tjänst", eller som den gamla bibeln säger "varandras lemmar..." Vi äro kallade att tjäna varandra och hjälpa varandra i alla stycken.

Ett sådant tjänaresinne får mången gång erfara att tillvaron blir provosam och frestelsen

att uppgivas gör sig gällande understundom. — Att tålmodet mången gång är nära bristningsgränsen, därom kan vi alla avge vårt vittnesbörd. Under allt brinner dock kärlekseldens klara, rena låga och driver oss framåt, ständigt framåt mot nya uppgifter och nya segrar. —

■ ■ ■

I detta frivilliga utgivande för Jesus, där vi, gripna av villighetens anda, går in i uppgifterna, växer ett underbart ansvar fram. Ofta möta vi anslag av följande art: "hanteras varligt" — "får ej kantras" — "denna sida upp" — "innehåller glas" o s v. Här är fråga om ansvar inför dessa varningar, ändå gäller det döda ting, — vad mer då frågan gäller odödliga, eviga människosjälur. Inte två är lika, eller kan behandlas på samma sätt. Tänker vi på de omätliga värden som här anförtröts oss måste vi mer och mer gripas av ansvar inför Honom som kallat oss i Sin tjänst. Låt oss vara uthålliga och trogna att oupphörligt bära dem till Jesus.

Vad som är vårt behov idag är en överflödande uppfyllelse av vishets och kunskaps anda så vi bli mer och mer utrustade för vår tjänst. —

Nu hör jag någon säga så här: Inte behöver vi väl ta saken så allvarligt eller gå in i tjänsten så fullständigt? Då riskerar vi ju att bränna ut ljuset alltför fort? —

Låt oss ta den risken då! — Det är bättre att brinna ned än att inte brinna alls.

Visst finns sådana som gärna vill omvandla Guds verkstad till modernt snitt, så att arbetet gick på löpande band, s. k. tempoarbete, serietillverkning — men sådan är inte Gud. En och en-principen är än i dag Hans sätt att gå tillväga. Detta innebär ett ännu större mått av ansvar.

Du frågar: Hur skall jag kunna åstadkomma något, jag som saknar förutsättningar och kraft? Då vill jag säga: Vem är Han som kallat dig till sin tjänst, som vill använda dig till att bära bördor för sitt verk i församlingen? Är det inte Han som sagt: "Mig är given all makt i himmelen och på jorden", och som givit löftet: "Se, jag är med eder alla dagar intill världens ände"? Matt. 28: 18—20.

Vill du följa Honom den väg Han stakat ut för dig? Är du redo att giva Jesus ditt hjärtas ja? Du har inget att frukta, verket är Hans och går du in på Hans väg får du både kraft och mod att axla de bördor Jesus lägger på dig. Pris ske Gud!

■ ■ ■

En annan sak som vi snart bli medvetna om är, att skall vi lyckas i vår tjänst som bärare i Guds rike måste vi komma i besittning av ett underbart mått av ödmjukhet och tålmod. Petrus förmanar: "Ikläden eder alla i umgängelsen med varandra ödmjukheten såsom en tjänaredräkt; Ty Gud står emot de högmodiga men de ödmjuka giver Han nåd." I Pet. 5: 5.

En av pingstväckelsens pionjärer präglade på sin tid ett uttryck: "Vill du hålla dig upprätt, fall då på knä!" — För att mäktas lyfta och bära bördor duger inte vare sig rak rygg eller styva knän. Det gäller att komma ner under bördan för att bli i stånd att lyfta den upp och så bära den fram till Jesus. Ner på knä så att du där kommer i kontakt med bördan som just du skall bära. Böj din rygg under bördan! Väl får förståndet god hjälp av många snusförnuftiga lärare: Ta det inte så allvarligt — spara dina krafter — gå fram med lite sundare omdöme, eljest föröder du dig alltför fort. — Omtänksamhet, inte sant! Men fråga är väl ändå om det är så Gud vill ha det. Tänk på Jesu ord: "I ären världens ljus! Icke kan en stad döljas, som ligger uppe på ett berg." Matt. 7: 14.

Vad gäller nu för att ljuset skall brinna och dess sken spridas? Helt enkelt att det får brinna fritt efter sin egen lag. Att ingen inkräktar på dess existens eller berövar det sin plats på ljusstaken.

Då Paulus skriver brevet till församlingen i

Filippi säger han att de skall "lysa som himla-ljus mitt ibland ett vrängt och avogt släkte. Fil. 2: 15. — Hur skall då detta gå till? Ställ dig under oljeströmmen så lampan blir fylld, ävenså ditt käril. Eljest kanske du hamnar i mörker. Visst knorrar den gamla människan ibland och skulle helst vilja dra sig tillbaka. Hon klagar: Varför skall just jag få lov att gå en sådan väg, vara tvungen att böja mig så djupt? —

Min vän, denna lott, denna väg är den Jesus gått före och Han har själv sagt: "det må vara lärjungen nog om det går honom som hans Mästare." Matt. 10: 25. Det är fråga om att ikläda sig ödmjukhet som tjänaredräkt. En väg — visserligen inte lämplig för veklingar — men underbar för den som givit Jesus sitt odelade ja.

Då vi på detta sätt fortsätta att arbeta i vingården, bära bördor åt Jesus, få vi erfara något förunderligt härligt: Vi bli tillförda — uppfyllda — med en kraft som inte tillhör denna världen och som ingen av denna tidsålders mäktige har känt. Ett verkligt dop i den Helige Ande och förnyelse, på nytt och på nytt igen. —

Då vi få en levande tro på Gud och Hans möjligheter blir det arbete vi anförtratts ett arbete som bär frukt. Det går att bli så förtrogna med Jesus och hemmastadda i Hans hus så vi kan lägga ned bördorna alldeles "framför Honom". —

Dessa fyra som bar den lame var väl lokaliserade och visste var Jesus stod och talade, därför tog de bort tegelbeläggningen just där och släppte ner sin börda framför Jesus.

■ ■ ■

Därför fick de också uppbära bärartjänstens välsignelse. "När Jesus såg deras tro, sade Han till den lame..." Hur underbart då Jesus tar hand om bördan som du lägger ned vid Hans fötter, då Han ger svaret på uthållig, trosviss bön, då Han griper in och "helar dina sår med hast, då Han svarar och visar sig vara en hjälte som kan frälsa, en Mästare som kan hjälpa. Då är din möda glömd, din smärta stillad, din nöd förbytt i glädje och jubel. Då har du fått dubbelt igen av Herrens hand — då flöda dina pressar över av vin och olja. Halleluja!

Gud välsigne dig!

Vandrar DU i anden?

"Vad jag vill säga är detta: Vandren i ande, så skolen I förvisso icke göra vad köttet har begärelse till." Gal. 5: 16.

**ARNE IMSEN fortsätter här
att besvara de frågor BJÖRNE
ERIXON ställt**

ÄR DET EN N

Fråga nr 5

Finns det någon grogrund för denna moralsyn inom Marantaväckelsen? Vilka förutsättningar finns för att detta skall bli tillämbart?

Jag kan icke uttala mig för hela Marantaväckelsen. Det är emellertid säkerligen oriktigt påstå att svaren på frågorna är folkets. Det bästa med denna väckelse är att den växer fram fritt utan fixerad trosbekännelse samt utan något läro- eller moralsystem. En väckelse formas av livets egna lagar. Det betyder icke att människor blir laglösa, endast att yttre tvång upplösas av den inneboende hagen eller lusten att göra Guds vilja.

En fri väckelse har ett utomordentligt utgångsläge. I sin avsaknad av heroisk historia eller kyrklig tradition, som kyrkfolket fostras till att högtidligen vårda, kan väckelsefolket förutsättningslöst tränga sig fram till ursprungliga kristna trosupplevelser. De enskilda människorna har var och en reella möjligheter att utvecklas till kristna pionjärer, en trons elit för andligt röjningsarbete i samtiden.

Det är helt enkelt underbart att få *leva* i sin egen tid och kämpa och lida tillsammans med *nuets* alla sökande människor, för mål, vilka i sig föränsar våra högsta drömmar för närvarande och kommande tidsåldrar.

I de personliga upplevelserna av nederlag och segrar blir evangelium levandegjort. Bud-

skapet blir friskt, folkligt och aktuellt. Om detta icke urartar till nöjes- och lustkristendom — tyvärr ser vi att sådant händer — kommer det att skapa kampanja och hunger efter kunskap. Bibeln blir aktuell! Det är nämligen icke bara *känslan* som skall hänföras. *Tanken* skall också befruktas och *viljan* stålsättas för att kunna bestå i alla påfrestningar under många och långa bataljer mot otrons järnpansrade armé i en hård ideologisk strid, som blir svårare allt eftersom det andliga klimatet svalnar.

Fråga nr 6

Finns något samband mellan denna moralsyn och det motstånd som finns i tiden mot fasta normer och en i förväg fastställd moral?

Både ja och nej!

Jag tror det är fel att ställa sig avvaktande eller helt avvisande till fullt berättigade krav en under stundom hämningslös opinion framför mot kyrkorna. "Institutionerna skall avkyrkligas och samhället religiöst neutraliseras." Ja, varför icke det? Finns det icke i dessa häftiga provokationer en klar konsekvens vi kristna har svårt att smita undan om vi skall hävda vårt budskap med verklig skärpa och med några möjligheter att bli trodda och tagna på allvar.

Varför kämpa för nerslitna organisationer och föråldrade metoder och mönster då budskapet *utan* dessa maktmedel

Arne

har så mycket större möjligheter nå *genom* attityderna in till de elementära behov av försörjning, förlåtelse och frid vår tids människor brottas med? Sekulariseringsprocessen är nödvändig — ett tidstecken — och inga organ i världen kan hindra den! Men vi har enorma möjligheter — nu som förr — att anknyta till människornas eviga frälsningslängtan. Då måste oväsentligheterna skalas av och

Har du något att säga i dessa frågor? – Midn

MORALSYN?

Alla frågorna är publicerade i nr 2. ARNE IMSEN svarar också där på de tre första, i nr 3 och här på de övriga

skrotning av sedliga normer etc. kyrkan genom sitt oöverträffliga maktmissbruk via det borgerliga samhället tvingat på människorna under sin absolutistiska era. Men irreligiositeten har också *sin* — *icke helt obefläckade* — historia.

Dock, av två onda ting väljer man det man anser vara minst ont. Alltså, hellre kyrkligt tvång än ateistisk laglöshet. Det senare är minst lika totalitärt som det förra. Man lanseerar nya metoder och skapar andra former för mänskligt slaveri. Kyrkan utmanövreras. — Förmyndarskapet övertas av moderna övermänniskor i nya korrupperade mammutinstitutioner, som skall förkroppsliga tidens ideal. Djävulscirkeln har fått nya namn men är i övrigt oförändrad.

Ja, ungefär så resonerar man vanligtvis i alla fromma läger. Synpunkterna har onekligen fog för sig. Men är religiöst hyckleri ädlare och bättre än ateistiskt? Har kristendomen rätt att kräva särskilda statliga privilegier för att kunna hävda sig? Även om detta med hänsyn till vårt lands statskyrkliga traditioner skulle kunna anses vara kulturellt och politiskt försvarbart är det väl hart när omöjligt skaka fram vettiga *kristna* argument för sådana anspråk.

Fakta står dock kvar! Kyrkan har berövats sina möjligheter att vara folkets religiösa förmyndare och domare. Antingen man tycker om det eller ej så nödgas alla konstatera att så är fallet. Kyrkans guldålder hör historien till. Hennes infly-

tande är reducerat till ett serviceorgan för folkbokföring och religiösa ceremonier. Biskopar, präster och kyrkomöten kan icke längre räkna med att ordningsmakten skall övervaka att de sedliga normer de kristnat, efterlevs.

Det låter löjligt verklighetsfrämmande och gammalmodigt det pretentiösa tal om statistik och procent kyrkans PR-män oupphörligt idisslar då argumenten tryter. Sanningen är den att inga ceremonimästare i världen har makt att med *barnbegjutning och konfirmation* göra (o)civiliserade hedningar till kristna. Det är detta prästerna icke orkar höra. De portionerar ut sitt till oigenkännlighet förvanskade evangelium. Jag tycker det finns mer hopp för de människor som genomskådat detta hyckleri och protesterar än för de kyrkans tjänare som måst genomskåda dubbelmoralen men ändå fortsätter sin av staten högt betalda förförelse.

Kyrka och kristendom är sällan samma sak! De brukar rätt ofta uppträda på fältet som stridande parter. Därför är det ingalunda så absolut säkert att folket med sina försök att skaka av sig de kyrkliga oken tänker sig en slutlig uppgörelse med kristendomen och dess frälsningsbudskap. Troligen har de flesta genom prästernas svek undanhållits detta budskap. Det är vår uppgift att basunera ut det. Men låt oss göra det så att våra avsikter ej kan uppfattas som kyrklig imperialism!

kristna ledare sluta jaga alla arma och desorienterade människor med lagparagrafer och hot om polis.

Att döma av argumenten från de konservativa krafter som ser det angeläget hejda utvecklingen, verkar det som om rädslan spelar en avgörande roll. Man ser de irreligiösa framfart mot tidigare generationers höga ideal och hör deras högröstade rop om total ner-

sropets spalter står öppna! — Fatta dig kort!

DOM ELLER VÄCKELSE?

Svein Nymo berättar om en syn med profetisk syftning till vår egen tid – ett skakande väckelsebudskap

Svein Nymo

"Och när jag då satte väktare över eder och sade 'Akten på basunens ljus', svarade de: 'Vi vilja icke akta därpå.' Jer. 6: 17.

"Och till detta folk skall du säga: 'Så säger Herren: Se jag förelägger eder vägen till livet och vägen till döden.' Jer. 21: 8.

"Och det skall ske i de yttersta dagarna, säger Gud, att jag skall utgjuta min Ande över allt kött och edra söner och edra döttrar skola profetera, och edra ynglingar skola se syner och edra gamla män skola hava drömmar. Ja, över mina tjänare och tjänarinnor skall jag i de dagarna utgjuta min Ande och de skola profetera." Apg. 2: 17—18.

Herren har visat mig att jag genom Midnattsropet ska meddela vad jag fick se i en syn den 7 januari 1967. Jag var på väg till Sverige, närmare bestämt Edsbyn, efter ett kort uppehåll hemma i Norge. Jag hade övernattat på Steinkjær hos en äldre Maranatasyster då jag fick denna syn på morgonen.

Jag låg på morgonen och läste litet innan jag skulle gå upp. Då fick jag plötsligt en syn. Och jag såg lika klart som om jag skulle ha sett det på en film. Jag såg en högre elegant man med dokumentportfölj i ena handen komma in till mig. Han såg ut att vara en diplomat i hög ställning. Sedan lade han portföljen på bordet, öppnade den och tog fram ett dokument som han

höll upp. Så ropade han med hög röst: "Det blir krig!" —

I samma ögonblick försvann mannen med dokumentet. —

I stället fick jag nu ögonblicket efter se hur himlen svartnade ohyggligt, som före ett våldsamst oväder. Fast det var ljusan dag blev det nästan mörkt. Våldsamma blixtrar började slå ut från de svarta molnen. Jag hörde ett väldigt dån som från kanoner och bomber som exploderade.

Sedan fick jag se mig själv ligga i stor nöd och förtvivlan och bedja om nåd och förbarmande för land och folk och jag ropade: "Så var det dock sant! Så var det dock sant, det Herren hade talat!" —

Jag fick inte reda på någon bestämd tid när detta skulle ske.

Detta är ytterst allvarligt.

Jag vill varna alla, både predikanter, Maranatavänner och alla andra att inte ta detta lätt-sinnigt. Det måste få leda till att vi söker Herren av hela vårt hjärta. —

Skandinavien är på "vågskålen" i dag. Det finns bara en sak som kan förändra situationen: Gudomlig väckelse.

Väckelsen behöver först och främst tränga in bland Guds folk, som sover den andliga ljumhetens sömn i materialismens kalla grepp. Den behöver också komma till de ogudaktiga, där So-

Har DU andens gåvor?

"Men de gåvor i vilka Anden uppenbarar sig givas åt var och en så, att de kunna bliva till nytta." 1 Kor. 12: 7 f.

EN FÖREBILD TILL KRISTUS

Av ELOF AUGUSTSSON

Det står i Hebréerbrevet att Mose lag innehåller en skugga av det tillkommande goda som vi nu äger i Kristus.

När den Helige Ande får göra dessa förebilder levande för oss visar de oss många sidor av Kristus och Hans fullkomliga verk, och vi skall fullt "inse hur mycket gott vi äger i Kristus", som Paulus skriver.

Andra Moseboks 28:e kapitel har blivit underbart levande för mig. Vi läser där hur Mose fick befallning av Gud att göra heliga kläder åt Aron till ära och prydnad, v. 2. Dessa kläder bestod av bröstsköld, efod, kåpa, rutig livklädnad, huvudbindel och bälte. Verserna 9—12 ger oss en underbar bild av vad Jesus är, och gör, för oss. —

Mose skulle ta två onyxstenar och på dem inrista Israels söners namn, sex av namnen på vardera stenen. Dessa stenar skulle sedan sättas på efodens axelstycken — alltså en sten på vardera axeln. Aron skulle så bära Israels barns namn på sina axlar inför Herrens ansikte till deras ständiga åminnelse.

Vilken härlig och underbar tanke detta är!

Jesus är nu vår överstepräst. Hebr. 9: 11—14, 4: 14—16. Men Han är inte en sådan överstepräst som Aron var, han som föll i synd och måste dö för syndens skull. Nej, Han är en överstepräst som har varit frestad i allting likasom vi, dock

utan synd. Han var en överstepräst som inte behövde dö för någon egen synd, men Han dog för våra synder. Döden kunde dock inte behålla Honom, den syndfrie, utan Han uppstod och for upp till himlen och tog sin plats på Faderns högra sida.

Det står i Hebr. 9: 24 att Han nu träder fram inför Guds ansikte oss till godo. Nu, denna stund, när vi behöver Hans hjälp.

Jesus känner oss vid namn, var och en. Han har oss ständigt i åminnelse. Han bär oss med våra bekymmer, vår kamp och vår nöd ständigt inför vår himmelske Faders ansikte. Därför har vi ingen orsak att bekymra oss. Vår sak och vårt liv ligger inför Guds ansikte — buret av Jesus själv.

Det talas också om en bröstsköld eller domssköld.

På denna skulle man sätta tolv olika ädelstenar innefattade i guld, varje sten med en av Israels söners namn inristat. Översteprästen skulle så bära dessa ädelstenar på sitt hjärta när han gick inför Guds ansikte.

Bilden är underbar. Jesus bär oss på samma sätt. Han bär oss vid sitt hjärta, var och en. Han älskar oss med en evig kärlek. Vi är ädelstenar inför Honom, infattade i guld (en bild på det gudomliga). Vi vilar alltså i Gud.

Det talas om urim och tummim, som skulle

domsanden får synden att allt mer flöda över. Vi har att välja mellan DOM och förödelse eller NÅD och frälsning.

Många kristna lever i frosseri och vällevnad utan att kunna offra så mycket som ett mål mat inför Herren i bön och fasta. Även där behövs väckelse och befrielse.

Det jag talat om är ingen skräckskildring.

Det är en sanning som bör väcka oss alla till besinnning och eftertanke så att vi kan vaka och bedja medan det heter i dag. Natten kommer då ingen kan verka, bedja eller arbeta. —

Ingen Marantavån får dra sig undan ansvaret för Väckelsen och själarnas frälsning. Vi behö-

ver också varandras stöd och kärlek för att kunna fullgöra en gemensam uppgift innan det är för sent. Det ska inte vara en hycklande kärlek eller något i alliansens tecken. Sådant undergräver sanningen, kraften och friheten i Kristus. Nej, vi behöver den gudomliga, underbara kärleken, som löser och förenar våra hjärtan i tron på Jesus Kristus.

Jag hoppas att denna syn som Gud gav mig ska väcka många. Tiden har gått oss förbi. Gud kan inte hålla förödelsten bort från våra land och folk mycket längre.

Maranata!

Svein Nymo

Bär DU andens frukt?

"Andens frukt åter är kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet." Gal. 6: 22—23.

ligga i domsskölden på Arons hjärta. Dessa namn betyder ljus och fullkomlighet.

Det är underbart att när Guds dom gått över våra liv och dömt ut våra egna döda gärningar, ju närmare kommer vi Jesu hjärta och desto större ljus och fullkomlighet får vi.

Efodkåpan i v. 31—35 har sin motsvarighet hos Jesus och även i våra liv. Det är en underbar harmoni som kommer fram här.

Ett granatäpple skulle motsvaras av en bjällra av guld runt omkring fällen på kåpan. Det har i detta sammanhang blivit levande för mig om Andens gåvor och Andens frukt.

Andens gåvor är 9 enligt uppräknningen i 1 Kor. 12: 8—10. De olika beståndsdelarna i Andens frukt är också 9 enligt Gal. 5: 22—23. För att rätt bruka Andens gåvor behöver vi därför ha Andens frukt i motsvarande grad.

Om vi t.ex. har visdom men inte kärlek så är det oss till intet gagn. Det är inte heller harmoni om vi har kraftgärningarnas gåva men inte mildhet. När Andens gåvor och Andens frukt överflödar hos oss är våra liv till rik välsignelse och då är det en underbar harmoni. Halleluja!

Det skulle höras, står det i vers 35, när översteprästen gick in i helgedomen och när han gick ut därifrån.

När Jesus såsom vår överstepräst hade offrat sig själv på Golgata och utfört reningen från våra synder, uppstått och farit upp till himlen och gått in i det allra heligaste, utgjöt Han den Helige Ande över sina lärjungar.

Då hördes det i sanning, när det våldsamma dånet kom från himlen och de 120 började tala med andra tungomål, så att alla som hörde det blev slagna med häpnad!

Men när Jesus går ut ur den himmelska helgedomen, när Han kommer på himmelens skyar för att hämta sin brud till sig, då skall det också höras! Då skall en överängels röst ljuda och en Guds basun. Guds Ande skall falla som aldrig förr över Jesu älskade lärjungar. Då skall vi förvandlas och ryckas till Hans möte!

O, underbara verklighet!

Guds Ord är underbart! Det är inte bara tomma ord som blivit uttalade och skrivna en gång, utan det är en underbar verklighet bakom orden och i orden. Allt vad som blivit skrivet i Bibeln skall gå i uppfyllelse. När den Helige Ande gör Ordet levande för oss, ser vi att även förebilderna i Gamla Testamentet innehåller en underbar sanning och verklighet.

Verkligheten själv finns hos Kristus! Kol. 2: 17. Halleluja!

Elof Augustsson

NYHETER

Korset och stiletten

Häft. 192 sidor. Pris 9: —

En skakande skildring av vad Gud gör idag bland tonårsligor i U. S. A.

Från dödens väntrum till livets centrum

Av EGON MELIN.

Inb. 120 sidor. Pris 8: 75

Hela de sjuka

Av T. L. OSBORN.

208 sid. Pris inb. 12: 50, häft. 9: 50

Urkristen väckelse i modern tid

Av missionär TAGE JOHANSSON.

"En fantastisk bok ... ett glödande väckelsebudskap ... en bok som gäller läget just nu ... en bok som ingen kristen bör försumma att läsa ..." säger Agne Bark.

Inbunden. 152 sidor. Priset enormt lågt.
4: — med oms.

SPRID DEM I MASSOR — DETTA
BUDSKAP MASTE UT!

Klipp ur, ifyll och insänd beställnings-
kupongen till
MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
STOCKHOLM VA.

Klipp här

TILL MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott följande böcker
(Jag stryker över det jag ej önskar):

.... ex. Korset och stiletten. Häft. 9: —

.... ex. Från dödens väntrum. Inb. 8: 75

.... ex. Hela de sjuka. Häft. 9: 50, inb. 12: 50

.... ex. Urkristen väckelse à 4: — med oms.

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

BRINNER GUDS ELD I DITT HJÄRTA IDAG?

Har länge känt mig manad att skriva till Midnattsropet och tala om hur tacksam jag är för att jag av nåd har fått komma i kontakt med denna väckelse, och att den har fått komma in i mitt hjärta. Har i många år tillhört en pingstförsamling. Men jag har känt att det varit så mycket som kommit in i mitt liv utav sömnaktighet, och att jag ej varit så brinnande som den första tiden. Den första glöden, och att göra något för Jesus har inte varit med samma nit. Jag kände mig torr andligen.

Började så gå på Maranatas möten när jag kom någonstans de hade möten. — Första mötet satte jag mig långt nere vid dörren. Jag skulle ju bara gå dit och se vad det var för någonting. Men det hände någonting jag ej räknat med. Jag blev gripen i mitt inre när jag såg en hänförd sångarskara. Jag förstod att det var något av apostolisk väckelse, och budskapet ertsade sig fast i mitt inre. Det blev flera sömnlösa nätter. Förnuftet ville göra sig gällande. Och se handklappningen det tyckte jag inte riktigt om. Jag kände att jag blev

ställd emot väggen. En broder fick frambära ett budskap till mig. Men jag ville inte lämna min väg och komma helt med i denna väckelse. Jag ville stå som åskådare. Ha del av välsignelserna, men offret ville jag inte giva. Gud tvingar ingen. Men en dag fick jag kapitulera utan villkor. —

I tidiga ungdomsår hade jag varit frälst, och då också förnummit Guds kallelse att tjäna honom. Men jag sade nej. Gick min egen väg. Kom så bort ifrån Gud. Det var en olycklig tid. Men Gud sökte och fann mig. Det är nu 16 år sedan jag fick komma tillbaka till honom.

När jag kom tillbaka sökte jag gemenskap med församlingen som var närmast till. Men som åren gick kände jag mig tom och kraftlös. Nu kommer jag till själva kärnan av vad jag vill tala om. Förra året på försommaren fick jag tillfälle att vara med på ett möte i Timsfors. Ivar Rudgard med flera var där och höll möte. Dessa vänner hade kört ända från Värnamo för att sprida det glada budskapet. Jag gick fram i mötet för förbön. — Kände att nu gick det inte längre. Jag

måste få ett nytt möte med Jesus. Vad jag fick uppleva där, i det mötet, går ej att beskriva. Jag blev så glad att jag visste inte om tid och rum.

Det var bön efter i en stuga i Hinneryd. Ett sådant bönemöte glömmar jag inte. Jag som ej tyckt om handklappning gjorde själv detsamma. Inte för att andra gjorde det. Nej, jag kände att det var detta jag längtat efter.

När jag talade om för mina vänner i gruppen vad jag fått uppleva förstod de det ej riktigt. Pastorn sade det är splitt-ring. Men jag vet att det är från Gud. Jag tillskrev församlingen och begärde mitt utträde ur densamma därför att jag kände det inte vara rätt att stå på två ställen samtidigt, och jag hade mitt hjärta i Maranata. Detta talade jag också om i brevet. Ännu har jag inte fått min begäran beviljad, men jag känner mig fri, och vill vara med i denna skaran av dem som väntar Jesus.

Jag vill säga till dig, som liksom jag står så där undrande och spörjande: "Kom och pröva själv min vän. Lös banden från din hals." Och till slut ett ord ifrån Ruths bok 1 kap. vers 16: "Och Ruth svarade: Sök icke intala mig att övergiva dig och vända tillbaka från dig. Ty dit du går vill jag gå och där du stannar, vill ock jag stanna. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud." —

Med fridshälsningar från en glad tacksam syster.

Gurli Jacobsson
Asljunga

Är DU en själavinnare?

"Somliga finnas ju, som leva i okunnighet om Gud; eder till blygd säger jag detta." 1 Kor. 15:34.

GÖRAN HAGSTRÖM:

Kasta alla bekymmer på Jesus!

Vi får kasta *alla* våra bekymmer på Jesus. Jesus vill inte bara ta hand om *några få* bekymmer utan *alla*. Om vi gör det skall vi verkligen finna att Jesus har omsorg om oss. "Att han tog hand om mig, det är för mig en gåta", sjunger vi i väckelsesången. Ja, det är många som har fått uppleva att Jesus hjälper och styrker i alla livets skiften. Det är underbart att ha EN som man kan gå

MARTTI HYYTIÄINEN:

"Den Sonen gör fri, han är verkligen fri ..."

En känd damtidning i Finland tog för en tid sedan upp en fråga i sina spalter under rubriken "Är ungdomstron en boja". Ungdomar fick där yttra sig om saken. Det var över ett tiotal som skrev, och alla menade sig vara frälsta. Det de skrev skakade mig i mitt innersta. Trots att de bekände sig vara troende så var det ingen som såg det vara nödvändigt att skilja sig ifrån synden och världen, utan som en av ungdomarna yttrade sig: "Visst kan jag supa, röka, dansa och vara liksom alla andra ungdomar." Ändå hävdas att man är frälst. Vilken djävulsk lära! Och hundratal ungdomar tror sig vara frälsta, trots att de

lever i allehanda synder och laster.

Finns det då ingen skillnad mellan den frälsta och ofrälsta ungdomen? Jo, sannerligen finns det skillnad. De ungdomar som överlätit sina liv i Jesu händer blir lösta ifrån de band som i dag binder många ofrälsta ungdomar, och som ovillkorligen leder dem mot en evig förtappelse. Så sannerligen har vi frälsta unga ett stort tack-sägelseämne i att Jesus har frälst oss. —

Jag var femton år då jag första gången lämnade mitt liv åt Jesus. Det som jag då upplevde förändrade mitt liv fullständigt. —

ARNE LUNDBERG:

"Herrens Nåd är var morgon ny ..."

Vi har upplevt ett nytt år. Vi vet ej vad det kan bära i sitt sköte. Det finns bara en som vet det, nämligen Jesus. Mätte vi ha bönsens ankare sänkt i boten, så att vi ej driver bort från Jesus, utan vi håller oss kvar hos Honom.

Det står i Klag. 3: 22: "Her-

rens nåd är det, att det inte är ute med oss." — Det är en stor nåd att vi får gå till Honom med allt. Mätte vi gå in för att leva närmare Gud under detta år! Det står i Jes. 42: "Hans kraft skall icke förtyna eller brytas." — Vi får utbrista som konung David gjorde: "Allenast i Gud söker min själ sin ro; från Honom kommer min frälsning." — Det finns bara en som kan ge oss denna ro, och det är Gud. Jag tycker att det inte finns något bättre än att ha sin blick ställd på det som är där ovan. Jag har upplevt Jesu mäktiga kraft många gånger. —

Jag blev sökt av Gud genom

till med alla sina bekymmer och som verkligen kan och vill ta hand om dem! —

Nu vill jag särskilt rikta mig till dig, min ofrälste vän, som kanske gång på gång har fått nog av vad världen har. Du kanske är nere i spriten eller någonting annat. Du har kanske försökt med allt, för att komma bort ifrån detta vardagliga? Du är trött på syndalivet och är beredd att ta varje chans

du kan få för att komma från detta elände som synden har givit dig. —

Lyssna då här!

Det finns en som har omsorg om dig. Det finns EN som har lovat att du får kasta hela din syndabörda på Honom och som lovat ge dig fullkomlig seger. Han har lovat dig ett fullkomligt nytt liv i sprudlande glädje och harmoni. Du kan bli fri från alla synder, vinna seger

över alla begärelser och laster. Är det inte underbart?

Vem är det som har givit sådana löften? undrar du.

Svaret är: Jesus Kristus. Han tog all din synd på sig, upp på korsets träd för att du skulle få frid med Gud.

Håller dessa löften? undrar du vidare.

Vi som är Guds barn vet att de *alltid* håller, halleluja. Vi har fått uppleva Jesu segrande

Men efter några år så kallade den första kärlekens glöd i mitt innersta och hängivenheten förbyttes mot former och slentrian. Utåt, till andra ville man övertyga att man var frälst, fastän i mitt innersta var jag en avfälling. Till sist kunde jag inte hålla "masken" längre utan begärda utträde ur den församling jag tillhört i över tio år. —

Den tid av avfällighet som följde under tre år upplevde jag synden i alla dess former. Först lockade och tjusade den mig, och jag resonerade som så, att nog kan en ung människa leva om utan att förstöra sitt liv. Men jag fick bittert erfara att en ung människa som överger

Jesus och gemenskapen med honom, förstör sitt liv. —

Jag vaknade upp, när jag var så bunden av olika synder och laster att jag inte med egen hjälp kunde frigöra mig. Mitt liv som såg så lovande ut, var i spillror. Då började jag besinna mig.

Ännu en gång kallade Jesus mig och jag fick nåd att åter överlämna mig i Hans händer. Då blev jag på nytt verkligen fri och löst ifrån bojor och band. —

Samma dag blev det också storstädning i vårt hem. Alla popskivor och dåliga böcker åkte på skräphögen och själen jublade glad och fri.

Sedan kom jag i kontakt med

Maranataförsamlingen här i Värnamo och redan efter första mötena kände jag att där var mitt hem, ty här bor sannerligen Jesus. Tillsammans med vännerna har vi fått kämpa Herrens strider och vinna härliga segrar genom Jesus. —

Du min vän som tror att du är fri därför att du lever som du vill i nöjen av allehanda slag, besinna dig! En dag kanske du står vid ditt livs spillror och begråter din belägenhet. Nu har du möjligheter att bli fri ifrån allt som binder dig och du kan bli frälst och lycklig, ty Jesus har kommit för att du skall ha liv och övernog.

Martti Hyytiäinen
Värnamo

en radiopredikan av en statskyrkopräst strax före jul år 1945. Gud grep mig så hårt, att jag var tvungen att lämna mig i Hans hand.

Och år 1946 blev jag döpt. Först i Helig Ande i Missionskyrkan i Malung, fastän medlemmarna där kom och ville tysta ner mig. Sedan blev jag döpt i vatten i Filadelfiakyrkan på samma plats. Där fick jag prisa Jesus så mycket jag ville.

Varje dag får jag ännu prisa Jesus och Han har tid med mig. Tack och lov! Jag vet ej hur det skulle gå om jag ej finge böja mina knän i bön varje dag innan jag går till mitt arbete. Låt

oss upplyfta våra hjärtan och våra händer till Gud i himmelen. Han har tid med oss närhelst vi nalkas Honom. —

Och du som ej har funnit Honom, ropa ut din nöd till Honom. Då skall du också få erfara att "Herrens nåd är var morgon ny". Om du läser din Bibel och beder till Jesus, då kan också du få erfara att det inte är ute med dig.

Du får vara beredd på att Jesus kan komma när som helst. Då gäller det att ha olja i lampen så att du kan bli med in i bröllopssalen innan dörren stänges igen. Han "skall komma i en stund då I icke vänta

Honom". — Icke skall Han tala om i förväg när Han kommer. Det gäller att alltid ha sin sak klar. —

"Låt oss icke förtrötta oss att göra vad gott är; ty om vi icke uppgivas, så skola vi när tiden är inne, få inbärga vår skörd." Gal. 6: 9.

"Och min bön är, att vår Herres, Jesu Kristi, Gud, härlighetens Fader, må giva eder en visdomens och uppenbarelsens ande till kunskap om sig." Ef. 1: 17.

Gud välsigne dig, som ej är frälst att taga ställning.

Maranatahälsningar
Arne Lundberg Ytterhogdal

Forts. fr. föreg. sida

kraft i våra liv gång på gång. Jesus sviker aldrig sitt löfte.

Kom precis som du är till Jesus — med hela din syndabörda. Kasta den på Jesus, och du skall se att du verkligen kan sjunga med i sången: "Jag är ung och jag är fri ifrån syndens slaveri." Du blir inte endast fri från syndens slaveri, utan du får också himlen som mål. —

Det brusar och sjuder lite

varstans i världen just nu, men vi väntar icke på krig, utan på Jesus. Väntar du på krig och fasor eller väntar du på Jesus? Kan du säga "Amen, kom Herre Jesus" eller säger du "Kom inte än, ty jag är inte redo!"

Gör dig redo *just nu*, ty Jesus kommer snart och ingen oren kommer in i himlen.

Fridshälsningar

Göran Hagström,
Mosås

Forts. fr. sid. 3

nad? Är det teologin, personerna och/eller verksamhetsformerna, som icke kan accepteras i radiokyrkans andakts- och gudstjänstliv? Ligger kyrkopolitiken hinder i vägen?

Våra frågor kommer säkerligen icke att bäras vidare såsom något större samhällsproblem eller rättvisekrav. M. a. o. är vi helt ofarliga som påtryckningsgrupp. —

Såsom kristna frågar vi uppriktigt om icke litet revolutionär väckelseatmosfär skulle vara hälssamt i den konservativa miljö, vilken är Radiokyrkans?

SEGER LJUNGSKILE- UDDEVALLA

Herren har tagit sig förestora ting, det har vi fått se och uppleva här på västkusten. Det är underbart att se hur Gud går fram: "Frälsar och döper i anden."

Länge har vi bidat och väntat på skördetiden, men nu är såden mogen och det är sång och jubel bland skördemännen.

Vi började för en tid sedan möten i Uddevalla med hjälp av vänner från Trollhättan och Kåre Mørkestøl från Norge. Själär frälstes och många kom inom hörhåll för Guds ord och vi kände att det behövdes möten varje lördag. Det var med stor bävan vi började. Vi var

inte många och saknade mycket av det människor räknar med, men vi gick på Guds kallelse och Han har ännu en gång visat att han inte är beroende av mänsklig kraft.

Den 22 januari fick vi döpa fem nyfrälsta. Tre var redan andedöpta. Det var en högtidsstund vi sent skall glömma. Fullsatt lokal och en gripen ungdomsskara lyssnade till budskapet som i Andens kraft frambars av broder Kåre Mørkestøl.

Bed för oss, det är mycken kamp. Det är inte nog med att bärga skörden, den skall tagas om hand också. Bed att Gud får uppväcka andliga fäder som tager hand om de nyfödda. —

Vi tror på seger i fortsättningen. Vi har det ljuvligt tillsammans. Gud har givit oss en underbar kärlek till varandra och det är vår starkhet.

Hälsningar till allt Guds folk.

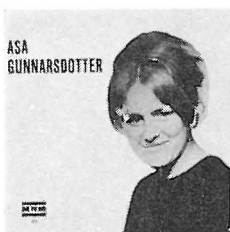
Ingrid Janson

Väntar DU Jesus varje dag?

"Han som betyger detta säger: 'Ja, jag kommer snart.'

Amen. Kom, Herre Jesus!"
Upp. 22: 20.

ASA GUNNARSDOTTER

MRM 40. Det enda/Jag är på resa/Om jag ägde allt men icke Jesus/Min Gud förmår. Sång av Asa Gunnarsdotter till hammondorgel, piano, solo- och kompgitarr.

MRM 483. Mitt hem är där på den andra stranden/Varför får han stå därute/Underbar, underbar är Han/Sista tidens väckelse nu brinner. Sång av Runo Erixon.

EP 484. Rune Gelinder. Käre Jesus, min Frälsare och Herre/Ära, Ära, Ära/Därför jag älskar Jesus Krist/Gud är god.

Evangelii Center

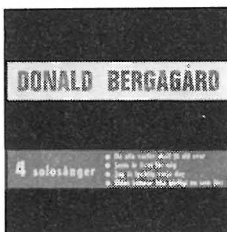
Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

MRM 39. Min själ den väntar efter Herren/Gud är trofast/Vi är nu på väg till himlen/O, vänd om till din Gud. Sång av Gunilla Fredriksson och Sigrd Andersson till hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen.

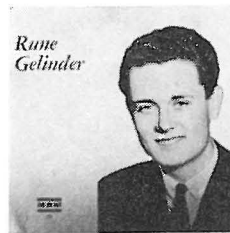
MRM 37. Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan. Solosång av Arne Imsen till ackomp. av hammondorgel, piano och gitarr.

HEP 247. Då alla varför skall få sitt svar/Jesus är livet för mig/Jag är lycklig varje dag/Ellden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Donald Bergagård.

MRM 32. Städs på Sion jag tänker/Jag är svag men Du är stark/Lever Du livet i Kristus min vän/Se, Han räcker ut sin hand. Sång av Sigrd Andersson till ackomp. av Eystein Raude.

MRM 38. Jag sjunken var/Jag är härligt löst och fri/I klippan honung är/Ett härligt liv jag äger. Sång av Rune Gelinder till hammondorgel och piano. Sologitarr Per-Arne Imsen.

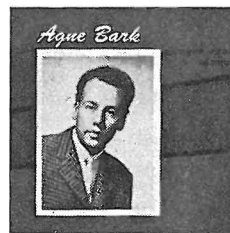
MRM 41. 5 evangelister sjunger till hammondorgel, piano och gitarr. När min resa är slut. Solosång av Arnold Andersson. Aldrig är det så i Kanaans land. Sång av evangelister. Ej vad jag vill Gud. Duett. Sigrd Andersson och Gunilla Fredriksson. Varför irrar din blick uti natten. Solosång Arnold Andersson.

MRM 480. Snaran har gått sönder/Hela vägen vill jag följa Frälsaren/Bak stjärnors myriader/Elden brinner lika härligt nu som förr. Sång av Carl-Henric Henricsson.

MRM 475. Det finns mer att få/Vill du min Jesus lära känna/Det är så underbart det namnet Jesus/Det finns ett hjärta som för dig ömmar. Duetsång av Kurt Peterzén och Roland Lundgren.

EP 482. Agne Bark. Härligheten väntar/Det skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd.

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert själavinnar-när har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 4 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 8 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sångsamling à 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

STORMVARSEL

*Stormvarsel höres och världen förtvivlar
ängslas vid havets och vågornas brus. —
Vilddjuret vaknar och domshotet vilar
tryckande tungt över gudlösas hus. —
Världen skall dömas
Plundras och tömmas —
Babylon brännas och läggas i grus.*

*Gudlösa kungar och larmande skaror
länge har hånat Guds Smorde, Krist
Äntligen ljuder basunens fanfarer
kungör den sista begränsade frist. —
Slut är förskoning
nåd och försoning —
Vrede och dom måste komma till sist. —*

*Spridd uti världen, bland syndarehopar
finnes en skara som lyfter sin blick
uppåt och längtar, beder och ropar...
Medan Guds vredesskåls skummande drick
tömmas av horden
lyften från jorden
de som i Kristus befrielse fick. —*

*Gick här på jorden, ensam föraktad
Frälsarens ringa, men utvalda brud. —
Å, vilken glädje — nu är hon aktad
klädd i den rena och skinande skrud. —
Evigt instämma
skall hon därhemma
i jublande lovsång i himlen hos Gud.*

*Hör, du som stormvarslet möter på
färden —
skälvande söker du finna en hamn:
Än kan du fly från den döende världen —
än finnes frälsning i Frälsarens famn —
räddning från nöden,
synden och döden. —
Kom då — i Jesu välsignade namn.*

Fritt efter norskan av ANDERS B. ANDERSSON